

บทที่ 3

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา เพื่อเป็นการพัฒนาชุดการเรียนคัวคูมพิวเตอร์ ผ่านเครือข่าย วิชา เครื่องวัดไฟฟ้า เรื่อง เครื่องวัดไฟฟ้าพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยการอาชีพบ้านตาขอก ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ (1) กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (2) สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (3) เก็บรวบรวมข้อมูล และ (4) วิเคราะห์ข้อมูล

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง และสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพบ้านตาขอก จำนวน 120 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับชั้น ปวช. 1 สาขาวิชาไฟฟ้ากำลังที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 42 คน ใช้วิธีการเดือดแบบเจาะจง โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยได้เลือกวิทยาลัยการอาชีพบ้านตาขอกเป็นสถานที่ในการทดลอง โดยการพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของการเรียนรายวิชางานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้นของภาคเรียนที่ผ่านมา คือ ภาคเรียนที่ 1/2550 โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มนักเรียนที่เรียนเก่งพิจารณาจากผลการเรียน ซึ่งอยู่ในช่วง 3.50 – 4.00 ส่วนกลุ่มนักเรียนที่เรียนปานกลางมีผลการเรียนอยู่ในช่วง 2.00 – 3.00 และกลุ่มนักเรียนที่เรียนอ่อนมีผลการเรียนอยู่ในช่วง 1.00 – 1.50 ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีสัดส่วนระหว่างกลุ่มเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน เพื่อนำไปทดสอบหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนคัวคูมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย ทั้ง 3 ขั้นตอน ได้แก่ ทดสอบประสิทธิภาพแบบเดียว (1:1) จำนวน 3 คน ทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1:10) จำนวน 9 คน และทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1:100) จำนวน 30 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย (1) เครื่องมือที่เป็นต้นแบบชิ้นงานวิจัย วิชาเครื่องวัดไฟฟ้า เรื่อง เครื่องวัดไฟฟ้าพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง วิทยาลักษณะการอาชีพบ้านตาก (2) เครื่องมือจำแนกกลุ่มตัวอย่าง (3) เครื่องมือวัดผลลัพธ์ และ (4) เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังต่อไปนี้

2.1 เครื่องมือที่เป็นต้นแบบชิ้นงาน ได้แก่ ชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย วิชา เครื่องวัดไฟฟ้า เรื่อง เครื่องวัดไฟฟ้าพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง วิทยาลักษณะการอาชีพบ้านตาก จำนวน 3 หน่วยการเรียน คือ เรื่อง แอนมิเตอร์ โวลต์มิเตอร์ และ ออห์มมิเตอร์

2.1.1 ศึกษาเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง กับชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เพื่อใช้เป็นกรอบความคิดในการสร้างชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช. 2545) นักเรียนสาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง ปวช.1 ที่เรียน 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (15 สัปดาห์ตลอดภาคเรียน)

2.1.2 พัฒนาชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย โดยมีขั้นตอน การสร้างดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2546)

1) ศึกษาหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชา วิชา เครื่องวัดไฟฟ้า สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

2) วิเคราะห์เนื้อหาวิชา เครื่องวัดไฟฟ้า เพื่อกำหนดหน่วยการสอน ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็น 15 หน่วยการเรียน ดังนี้

หน่วยที่ 1 หลักการเบื้องต้นของเครื่องวัดไฟฟ้า

หน่วยที่ 2 แอมมิเตอร์

หน่วยที่ 3 โวลต์มิเตอร์

หน่วยที่ 4 ออห์มมิเตอร์

หน่วยที่ 5 วัตต์มิเตอร์

หน่วยที่ 6 การใช้เครื่องวัดไฟฟ้า

หน่วยที่ 7 มัลติมิเตอร์

หน่วยที่ 8 ดิจิตอลมัลติมิเตอร์

- หน่วยที่ 9 ออสซิลโลสโคป
 หน่วยที่ 10 เครื่องกำเนิดสัญญาณ
 หน่วยที่ 11 เครื่องบันทึก
 หน่วยที่ 12 เครื่องวัดเฉพาะงานที่แสดงค่าเป็นหน่วยทางไฟฟ้า
 หน่วยที่ 13 เครื่องวัดเฉพาะงานที่แสดงผล
 หน่วยที่ 14 การใช้เครื่องแหล่งจ่ายไฟ (Power Supply)
 หน่วยที่ 15 ปฏิบัติการบำรุงรักษาเครื่องวัดไฟฟ้า

ผู้วิจัยได้พิจารณาแล้วจึงเลือกเนื้อหาในเรื่อง แอมมิเตอร์ โวลต์มิเตอร์ และ โอห์มมิเตอร์ ในหน่วยที่ 2, 3 และ 4 มาเป็นเนื้อหาในการสร้างชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย ทั้ง 3 หน่วยการเรียน มีเนื้อหาวิชาเป็นพุทธพิสัย ทักษะพิสัย ซึ่งต้องการให้นักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานการใช้เครื่องวัดไฟฟ้าได้เป็นอย่างดี

3) กำหนดหัวเรื่องย่อยในแต่ละหน่วย โดยผู้วิจัยได้นำเนื้อหาน่วยที่ 2, 3 และ 4 ของวิชาเครื่องวัดไฟฟ้าเพื่อนำมาใช้ในการสร้างชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย โดยกำหนดหัวเรื่อง แบ่งเนื้อหาในแต่ละหน่วยออกเป็นตอนๆ

4) กำหนดแนวคิด ผู้วิจัยได้สรุปแนวคิด สาระและหลักเกณฑ์ที่สำคัญไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาในชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย

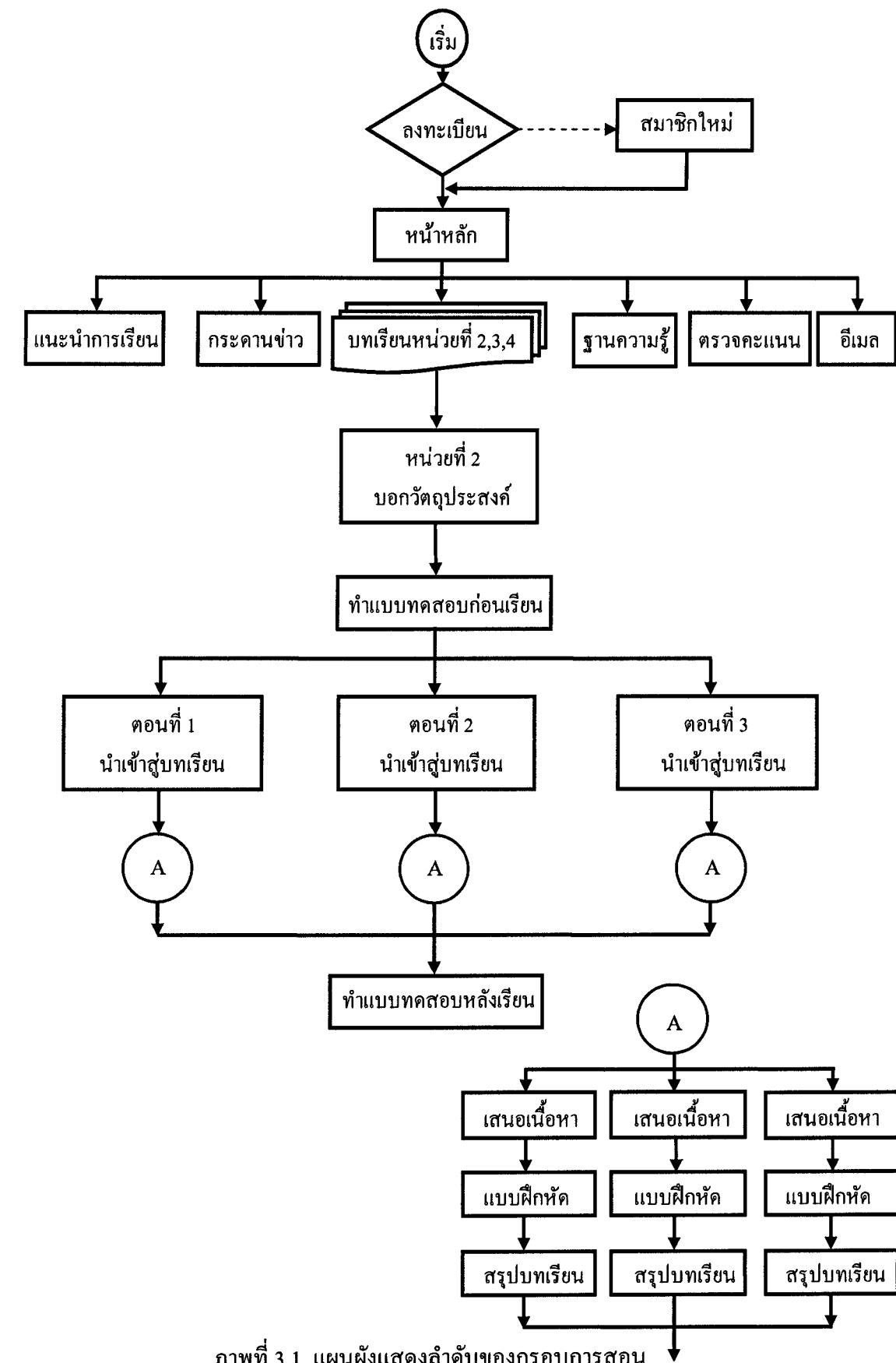
5) กำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ผู้วิจัย กำหนดวัตถุประสงค์ในแต่ละหน่วยเป็นการระบุพฤติกรรมที่ต้องการ โดยเจียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับหัวเรื่องในแต่ละตอน

6) กำหนดแบบฝึกหัดการเรียน ผู้วิจัยได้ออกแบบฝึกหัดการเรียนในรูปแบบของแบบฝึกปฏิบัติในทุกหน่วย โดยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนด

7) กำหนดเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับ วิชา เครื่องวัดไฟฟ้า เรื่อง เครื่องวัดไฟฟ้าพื้นฐาน เพื่อเป็นการหาความรู้เพิ่มเติมในเครือข่าย

2.1.3 การผลิตชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย โดยอิงระบบการจัดเรียนแบบ Learning Management System (LMS) ตามแนวทาง ศาสตราจารย์ ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2546) ซึ่งประกอบด้วยสื่อ 2 ประเภท คือ (1) ชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายซึ่งเป็นสื่อหลัก เพื่อใช้ในการถ่ายทอดเนื้อหาสาระ ทั้งฝึกปฏิบัติให้เกิดความรู้ทักษะปฏิบัติ (2) สื่อที่ใช้เป็นแนวทางในการใช้ชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เป็นสื่อเสริม

- 1) กำหนดรูปแบบ เทคนิคการนำเสนอในชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์
- 2) เขียน Flowchart แสดงขั้นตอน โครงสร้างของบทเรียน

ภาพที่ 3.1 แผนผังแสดงลำดับของกรอบการสอน

3) สร้าง Storyboard เพื่อนำเสนอเนื้อหา ข้อความ ภาพ ภาพเคลื่อนไหว สื่อมัลติมีเดีย กำหนดการเชื่อมโยงภายในและภายนอกไปยังเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง หลังจากนั้นนำไปให้ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยี

4) ผู้จัดสร้างชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย ตาม Storyboard ดังนี้ โปรแกรมสร้างภาพกราฟิก ได้แก่ Adobe Photoshop โปรแกรมสร้างภาพเคลื่อนไหว ได้แก่ Macromedia Flash, Swish และ Adobe Premiere Pro โปรแกรมตัดต่อเสียง ได้แก่ Sound Forge 6.0 F โปรแกรมสำหรับเขียนโปรแกรม ได้แก่ Macromedia Dreamweaver, php และ Mysql

2.1.4 พิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้จัดฯ ได้นำชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา และได้นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายก่อนที่จะนำไปทางประถมศึกษา

(1) หน้าโฮมเพจ (Home Page)

ก. ปรับพื้นที่ภาพของ Background ซึ่งสีเข้มมองไม่เห็นด้วย肉眼 แต่ภาพให้เป็นพื้นสีขาว เพื่อจะได้มองเห็นข้อความและภาพได้ชัดเจนขึ้น

ข. เปลี่ยนเมนูให้แสดงรายละเอียดของหน่วย

(2) เฟรมเนื้อหา (Content Frame)

ก. ใส่ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง ให้สอดคล้องกับเนื้อหา

ข. ตรวจสอบคำพิเศษ

(3) เฟรมดัชนี (Index Frame)

ก. เพิ่มวัตถุประสงค์ประจำหน่วยการเรียน

ข. เปลี่ยนกราฟictัวอักษรให้เป็นแบบเดียวกัน

ค. ตั้งกระดูกคำานในกระดานสนทนา

ง. เพิ่ม E-mail Address ของผู้สอน เพื่อให้นักเรียนได้ซักถาม

(4) หน้าวัตถุประสงค์ประจำหน่วย (Objectives of the Unit)

ปรับวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับเนื้อหาของหน่วยตามลำดับหน่วยการเรียน คือ หน่วยที่ 2 แอมมิตे�อร์ หน่วยที่ 3 โอลต์มิตे�อร์ และหน่วยที่ 4 โอห์มมิตे�อร์

(5) ปฏิสัมพันธ์และการให้ผลลัพธ์กลับ

ก. ตั้งคำถามให้กระชับถูกต้องและเข้าใจง่าย

ข. ให้ผลลัพธ์กลับนักเรียนได้เห็นคะแนนของนักเรียนทั้งหมด

ที่เรียนในรายวิชา

(6) ผลิตคุณมีการใช้ชุดการเรียน ประกอบด้วย

ก. คุณมีการใช้ชุดการเรียนผ่านเครือข่ายของนักเรียน

ข. คุณมีการใช้ชุดการเรียนผ่านเครือข่ายของครู

2.1.5 ทดสอบประสิทธิภาพชุดการเรียนและปรับปรุงให้สมบูรณ์

ผู้วิจัยนำชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปหาประสิทธิภาพให้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายใน 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1) ขั้นทดลองแบบเดี่ยว (1:1) ทำการทดลองกับนักเรียนระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 1 คน ตามลำดับ มาทดสอบแบบเดี่ยวได้ผลของนักเรียนในวิชา เครื่องวัดไฟฟ้า เรื่อง เครื่องวัดไฟฟ้าพื้นฐาน มีค่า E_1/E_2 เท่ากับ 66.67/60.00, 66.33/56.67, 60.00/63.33 ตามลำดับ (แสดงในบทที่ 4 ตารางที่ 4.1) หลังจากเรียนด้วยชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย ผู้วิจัยได้ซักถามปัญหา ข้อสงสัยและความเข้าใจในบทเรียน และ ได้นำข้อมูลร่องรอยการเรียนที่มีความซับซ้อนของเนื้อหา ขาดรูปภาพ ภาพเคลื่อนไหวประกอบการเรียนรู้ และยังขาดความเข้าใจในการใช้งานคำแนะนำเมนู ต่างๆ มาแก้ไข

2) ขั้นตอนการทดลองแบบกลุ่ม (1:10) ทำการทดลองกับนักเรียนระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.1 สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 3 คน ตามลำดับ มาทดสอบแบบกลุ่ม ได้ผลของนักเรียนใน วิชา เครื่องวัดไฟฟ้า เรื่อง เครื่องวัดไฟฟ้าพื้นฐาน มีค่า E_1/E_2 เท่ากับ 79.01/74.44, 72.84/70.00, 75.31/76.67 ตามลำดับ (แสดงในบทที่ 4 ตารางที่ 4.2) หลังจากเรียนด้วยชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย ผู้วิจัยได้ พบข้อมูลร่องรอยว่า นักเรียนยังไม่เข้าใจวิธีการเรียนจากชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย และ การเขื่อมโดยเว็บไซต์ฐานความรู้ยังมีจำนวนน้อยเกินไป มาแก้ไข

3) ขั้นทดลองแบบภาคสนาม (1:100) ทำการทดลองกับนักเรียนระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.1 สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 10 คน ตามลำดับ มาทดสอบแบบภาคสนาม ได้ผลของนักเรียนใน วิชา เครื่องวัดไฟฟ้า มีค่า E_1/E_2 เท่ากับ 81.67/80.67, 80.67/79.33, 81.33/82.33 ตามลำดับ (แสดงในบทที่ 4 ตารางที่ 4.3) พบว่า ชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย วิชา เครื่องวัดไฟฟ้า เรื่อง เครื่องวัดไฟฟ้าพื้นฐาน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 หลังจากเรียนด้วยชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกุญแจชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย นักเรียนมีความคิดเห็นที่ระดับเหมาะสมมาก

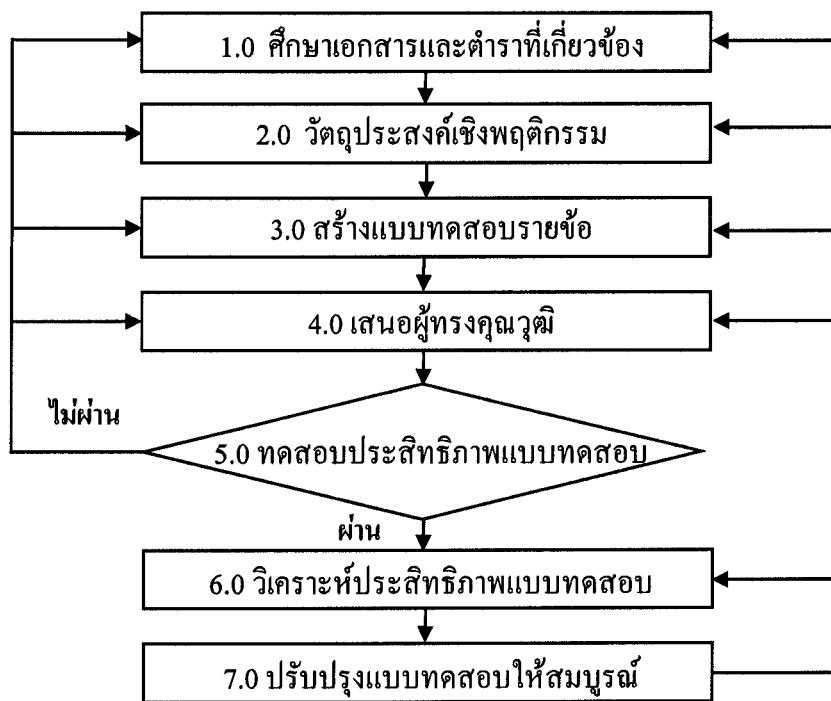
2.2 เครื่องมือจำแนกลักษณะกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือจำแนกลักษณะกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผลการเรียนของนักเรียนสาขาวิชาไฟฟ้ากำลังและสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ ได้ใช้ระดับผลการเรียนเป็นเครื่องมือในการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 ระดับ คือ นักเรียนที่เรียนเก่งมีผลการเรียน 3.50-4.00 นักเรียนที่เรียนปานกลางมีผลการเรียน 2.00-3.00 และนักเรียนที่เรียนอ่อนมีผลการเรียน 1.00-1.50

2.3 เครื่องมือวัดผลลัพธ์

เครื่องมือวัดผลลัพธ์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ (1) แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน และ (2) แบบสอบถามความคิดเห็น

2.3.1 แบบทดสอบ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้ทดสอบนักศึกษาจากชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เพื่อวัดความก้าวหน้าทางการเรียน วิชา เครื่องวัดไฟฟ้า เรื่อง เครื่องวัดไฟฟ้าพื้นฐาน โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 3.2 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ

- 1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างและการวิเคราะห์ข้อสอบ
- 2) สร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหาและพฤติกรรม โดยอิงตารางการวิเคราะห์วัดถูประสงค์เชิงพฤติกรรมของabenjamin บลูม และให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ

3) สร้างแบบทดสอบ ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบ เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ในแต่ละหน่วย โดยสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกข้อสอบเป็นลักษณะคู่ขนาน แบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 20 ข้อต่อหน่วย และแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 20 ข้อต่อหน่วย รวมข้อสอบ จำนวน 120 ข้อต่อ 3 หน่วย

4) นำแบบทดสอบเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ตรวจสอบและให้ข้อแนะนำเบื้องต้นสำหรับการปรับปรุงแบบทดสอบของชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย ดังนี้

1. ให้พิจารณาความยากง่ายของข้อสอบให้เหมาะสมกับระดับผู้เรียน
2. ควรหลีกเลี่ยงตัวถูกที่เป็น “ถูกทุกข้อ” เพราะผู้เรียนคาดได้
3. ตัวเลือกที่เป็นตัวถูก แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนควรหลีกเลี่ยงการใช้ข้อความใกล้เคียงกัน ให้ปรับภาษาหรือนำประเด็นสาระอื่นมาเป็นตัวเลือก

5) ทดสอบคุณภาพแบบทดสอบ โดยนำแบบทดสอบไปทดลองกับกลุ่มทดลองกับนักเรียนที่เคยผ่านการเรียนวิชาเครื่องวัดไฟฟ้า จำนวน 30 คน โดยข้อใดตอบถูก ให้เป็น 1 คะแนน ข้อใดตอบผิดหรือไม่ตอบหรือเลือกตอบมากกว่าหนึ่งข้อ ให้เป็น 0 คะแนน เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2550 เวลา 08.30-12.30 น.

6) วิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบ นำผลคะแนนที่ได้มามาวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งฉบับด้วยสถิติ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson ที่ 20) KR 20 เพื่อคัดเลือกและปรับปรุงแบบทดสอบ

สูตร การค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ดังนี้ (อ้างใน กัทรา 2537 : 136)

$$r = \frac{P_H - P_L}{N_H}$$

เมื่อ r = ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

P_H = จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง

P_L = จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

N_H = จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มสูง หรือ 50% ของผู้เข้าสอบ

โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.2-0.8 โดยมีค่า p

ระหว่าง 0.20-0.40 เป็นข้อสอบค่อนข้างยาก ค่า p ระหว่าง 0.41-0.60 เป็นข้อสอบที่ง่ายพอเหมาะสม และค่า p ระหว่าง 0.61-0.80 เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป โดยการคัดเลือกข้อสอบจากข้อสอบทั้งหมด จำนวน 120 ข้อ ให้เหลือข้อสอบ จำนวน 60 ข้อ เพื่อใช้เป็นข้อสอบของชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายต่อไป โดยแยกข้อสอบแต่ละหน่วยดังนี้

หน่วยที่ 2 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ก่อนเรียนจำนวน 20 ข้อ และหลังเรียนจำนวน 20 ข้อ โดยแบบทดสอบก่อนเรียนมีค่า p ระหว่าง 0.23- 0.73 ค่า r อยู่ระหว่าง 0.27 – 0.73 แบบทดสอบหลังเรียนมีค่า p ระหว่าง 0.37 - 0.80 ค่า r อยู่ระหว่าง 0.27 – 0.73 (ภาคผนวก ง)

หน่วยที่ 3 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ก่อนเรียนจำนวน 20 ข้อ และหลังเรียนจำนวน 20 ข้อ โดยแบบทดสอบก่อนเรียนมีค่า p ระหว่าง 0.33 - 0.80 ค่า r อยู่ระหว่าง 0.30 – 0.72 แบบทดสอบหลังเรียนมีค่า p ระหว่าง 0.33 - 0.83 ค่า r อยู่ระหว่าง 0.13 – 0.67 (ภาคผนวก ง)

หน่วยที่ 4 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ก่อนเรียนจำนวน 20 ข้อ และหลังเรียนจำนวน 20 ข้อ โดยแบบทดสอบก่อนเรียนมีค่า p ระหว่าง 0.33 - 0.87 ค่า r อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 แบบทดสอบหลังเรียนมีค่า p ระหว่าง 0.37 - 0.77 ค่า r อยู่ระหว่าง 0.40 – 0.80 (ภาคผนวก ง)

และวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงแบบทดสอบโดยใช้สูตรของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson ที่ 20) KR 20 ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบก่อนเรียน

หน่วยที่ 2 แบบทดสอบก่อนเรียน มีค่าความเที่ยง 0.95

หน่วยที่ 3 แบบทดสอบก่อนเรียน มีค่าความเที่ยง 0.83

หน่วยที่ 4 แบบทดสอบก่อนเรียน มีค่าความเที่ยง 0.88

ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบหลังเรียน

หน่วยที่ 2 แบบทดสอบหลังเรียน มีค่าความเที่ยง 0.94

หน่วยที่ 3 แบบทดสอบหลังเรียน มีค่าความเที่ยง 0.79

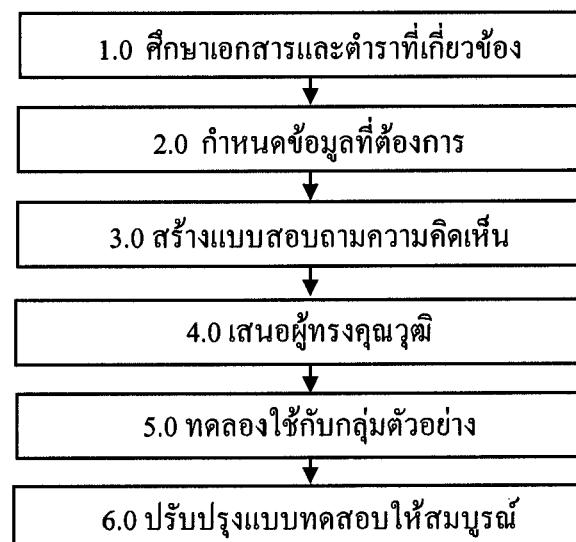
หน่วยที่ 4 แบบทดสอบหลังเรียน มีค่าความเที่ยง 0.86

(7) ปรับปรุงแบบทดสอบให้สมบูรณ์ โดยคัดเลือกข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดเป็นแบบทดสอบก่อนเรียน หน่วยละ 10 ข้อ และหลังเรียน หน่วยละ 10 ดังนี้

1. แบบทดสอบก่อนเรียนเรื่องแอนมิเตอร์ จำนวน 10 ข้อ
2. แบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง โอลต์มิเตอร์ จำนวน 10 ข้อ
3. แบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง โอบิมิเตอร์ จำนวน 10 ข้อ
4. แบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง แอนมิเตอร์ จำนวน 10 ข้อ
5. แบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง โอลต์มิเตอร์ จำนวน 10 ข้อ
6. แบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง โอบิมิเตอร์ จำนวน 10 ข้อ

นำแบบทดสอบที่สร้างสมบูรณ์แล้วมาไว้ในชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย พร้อมทั้งนักเรียนต้องมีความรู้ความสามารถในการตอบโดยเลือกข้อที่ถูกเพียงข้อเดียว และการตรวจให้คะแนนโดยให้ข้อถูก 1 คะแนน ข้อผิดและข้อที่ไม่ได้ทำหรือตอบเกินกว่า 1 คำตอบ ให้ 0 คะแนน

2.3.2 แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพของชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามวิธีของลิกเกอร์ (Likert'scale) จำนวน 20 ข้อ โดยเนื้อหาครอบคลุมเกี่ยวกับความคิดเห็นด้านเนื้อหาสาระของชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย ทั้งในด้านการนำเสนอ ด้านการปฏิสัมพันธ์การให้ผลลัพธ์ ด้านการประเมินผล และด้านประโยชน์จากการเรียน โดยมีการสร้างแบบสอบถามดังต่อไปนี้

ภาพที่ 3.3 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบความคิดเห็น

1) ศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยศึกษาการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารต่างๆ รวมถึงสืบค้นจากวิทยานิพนธ์ในแขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

2) กำหนดข้อมูลที่ต้องการ

ผู้วิจัยกำหนดข้อมูลที่ต้องการเพื่อใช้เป็นข้อคำถามในแบบสอบถามความคิดเห็นว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นอย่างไรกับชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ในด้านต่างๆ ดังนี้ ลักษณะเนื้อหา ประโยชน์ การกิจ โครงสร้าง และการออกแบบ

3) สร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

สร้างแบบสอบถามตามประเด็นที่ต้องการ โดยกำหนดรูปแบบของแบบสอบถามโดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ที่มีระดับความเข้มข้นโดยให้เลือก 5 ระดับ ในแต่ละข้อสอบถาม มีค่าน้ำหนักคะแนนดังนี้

ความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด	เท่ากับ 5 คะแนน
ความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมาก	เท่ากับ 4 คะแนน
ความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง	เท่ากับ 3 คะแนน
ความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมพอใช้	เท่ากับ 2 คะแนน
ความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมปรับปรุง	เท่ากับ 1 คะแนน

ภายหลังจากการคำนวณค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้ว ได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายข้อมูลที่เป็นค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.50-5.00	ความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด
3.50-4.49	ความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมาก
2.50-3.49	ความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง
1.50-2.49	ความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมพอใช้
1.00-1.49	ความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมปรับปรุง

4) พิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

นำแบบสอบถามความคิดเห็นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงและแก้ไข โดยแยกแจงคำถามออกเป็นหมวดหมู่ด้านเนื้อหาสาระของ ชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย ทั้งในด้านการนำเสนอ ด้านการปฏิสัมพันธ์การให้ผล ข้อมูล ด้านการประเมินผล และด้านประโยชน์จากการเรียน

5) ทดลองใช้

นำแบบสอบถามไปทดลองกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 วิทยาลัยการอาชีพบ้านตาด จำนวน 42 คน เพื่อพิจารณาความชัดเจน ของข้อคำถามต่างๆ และนำข้อมูลมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความคิดเห็นให้สมบูรณ์

6) ปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์

จัดพิมพ์แบบสอบถามที่จะใช้จริง โดยคำนึงถึงความชัดเจนในการอธิบาย จุดประสงค์และวิธีตอบ ความถูกต้องในเนื้อหา และจัดรูปแบบการพิมพ์ให้เหมาะสม

2.4 เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย วัดความก้าวหน้าของนักศึกษา และความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย ดังต่อไปนี้

2.4.1 สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพชุดการเรียน คือ สถิติที่แสดงค่า E_1/E_2

2.4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์แบบทดสอบ คือค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น

2.4.3 สถิติที่ใช้ในการวัดความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน คือ ค่า t-test

2.4.4 สถิติที่ใช้ในการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D (Standard Deviation)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย ด้วยตนเอง โดยดำเนินการตามขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 เตรียมสถานที่ การทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายในการวิจัยครั้งนี้ใช้สถานที่ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยการอาชีพบ้านตาด ซึ่งใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีระบบเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จำนวน 20 เครื่อง

3.2 เตรียมกลุ่มทดลองและระยะเวลาในการทดลอง ผู้วิจัยนำชุดการเรียนไปทดลองหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 42 คน โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

3.2.1 การทดลองแบบเดี่ยว (1:1) กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.1 สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยการอาชีพบ้านตาด จำนวน 3 คน เมื่อ วันที่ 11 ธันวาคม 2550 เวลา 09.00 -12.00 น.

3.2.2 การทดลองแบบกลุ่ม (1:10) กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.1 สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยการอาชีพบ้านตาด จำนวน 9 คน เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2550 เวลา 09.00 -12.00 น.

3.2.3 การทดลองแบบภาคสนาม (1:100) กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับ ปวช.1 สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยการอาชีพบ้านตาด จำนวน 30 คน เมื่อวันที่ 25 และ 26 ธันวาคม 2548 เวลา 09.00 -12.00 น.

3.3 ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพ ชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย วิชา เครื่องวัดไฟฟ้า เรื่อง เครื่องวัดไฟฟ้าพื้นฐาน ตามขั้นตอนดังนี้

3.3.1 ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ อธิบายขั้นตอนการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย พร้อมทั้งแนะนำวิธีเรียนจากชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายที่อยู่บน <http://instrument.bantak.ac.th> แล้วใส่ชื่อผู้ใช้และรหัสผ่านตามที่นักเรียนในลงทะเบียนเรียนไว้

3.3.2 ให้นักเรียนเลือกบทเรียนที่ต้องการเรียนรู้ตามหน่วยที่จัดไว้ พร้อมทำแบบทดสอบก่อนเรียนบนเว็บไซต์ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

3.3.3 ให้นักเรียนเรียนเนื้อหาอย่างในแต่ละตอน พร้อมทั้งศึกษาเนื้อหาเพิ่มเติมจากแหล่งความรู้บนเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องที่ได้เชื่อมโยงไว้ หลังจากนั้นให้นักเรียนทำแบบฝึกปฏิบัติในตอนนั้นๆ บนเว็บไซต์

3.3.4 ให้นักเรียนอภิปรายความรู้บนกระดานสนทนา

3.3.5 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนทันทีที่เสร็จสิ้นการเรียน

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบฝึกปฏิบัติ และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย วิชาเครื่องวัดไฟฟ้า เรื่องเครื่องวัดไฟฟ้าพื้นฐาน ผู้วิจัยทำแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน รวมทั้งแบบฝึกปฏิบัติให้นักเรียนทำในเว็บไซต์ผ่านเครือข่ายในแต่ละหน่วยการเรียน โดยแบบทดสอบก่อนเรียนจำนวนหน่วยละ 10 ข้อ แบบทดสอบหลังเรียน 10 ข้อ แบบ 4 ตัวเลือก ส่วนแบบฝึกปฏิบัติเป็นแบบจับคู่ ถูกผิด และเติมคำจำนวนหน่วยการเรียนละ 10 ข้อ (คละกันไป) ส่วนการเก็บของแบบสอบถามให้นักเรียนเลือกแสดงความคิดเห็นใน 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ และดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย

โดยการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) จากคะแนนแบบฝึกปฏิบัติกับประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) จากคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน โดยใช้สูตรการหาประสิทธิภาพดังนี้ (ชัยยงค์ พรมวงศ์ 2525 : 335)

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	=	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum x$	=	คะแนนรวมของแบบฝึกปฏิบัติหรืองาน
	A	=	คะแนนเต็มของแบบฝึกปฏิบัติรวมกัน
	N	=	จำนวนนักเรียนที่เรียนกับชุดการเรียน

$$E_2 = \frac{\sum F}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	=	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum F$	=	คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน
	B	=	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	=	จำนวนนักเรียนที่เรียนกับชุดการเรียน

4.2 ทดสอบคุณภาพของแบบทดสอบ (เดือนไข่ เกตุญา 2525 : 398-403)

4.2.1 ค่าความยากของแบบทดสอบ (p)

$$p = \frac{\text{จำนวนนักเรียนที่ตอบถูก}}{\text{จำนวนนักเรียนที่นำมารวบรวม}}$$

การแปลความหมายระดับความยากของข้อสอบ	
ค่าความยาก	คุณภาพของข้อสอบ
.81-1.00	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก
.61-.80	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย
.41-.60	เป็นข้อสอบที่ง่ายพอเหมาะ
.21-.40	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก
.00-.20	เป็นข้อสอบที่ยากมาก

4.2.2 ค่าอำนาจจำแนก (r)

1) ค่าอำนาจจำแนก (r)

$$r = \frac{\text{ตอบถูกรวมสูง} - \text{ตอบถูกรวมต่ำ}}{\text{จำนวนนักเรียน } 50\% \text{ ของทั้งหมด}}$$

การแปลความหมายระดับค่าอำนาจจำแนก	
ค่าอำนาจจำแนก	คุณภาพของข้อสอบ
.40 ขึ้นไป	ดีมาก
.30-.39	ดี
.20-.29	พอใช้
.15-.19	พอใช้ได้แต่ต้องปรับปรุง
ต่ำกว่า .15	ใช้ไม่ได้ต้องปรับปรุง

2) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของตัวเลือกที่เป็นตัวควบคุม

(เตือนใจ เกตุญา 2525 : 398-403)

$$r = \frac{\text{ตอบถูกรวมสูง} - \text{ตอบถูกรวมต่ำ}}{\text{จำนวนนักเรียน } 50\% \text{ ของทั้งหมด}}$$

4.3 วิเคราะห์ความก้าวหน้าของผู้เรียนหลังการเรียนด้วยชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ ผ่านเครื่อข่าย โดยหาค่า t-test (dependent) (อ้างใน ล้วน สามยศ 2536 : 301)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

- d = ผลต่างของคะแนนสอบก่อนเรียน
 และคะแนนสอบหลังเรียน
 n = จำนวนผู้ทดลอง
 $\sum d^2$ = ผลรวมของผลต่างคะแนนยกกำลัง 2
 $\sum d$ = ผลรวมของผลต่างคะแนน
 $df(V)$ = ชั้นความเป็นอิสระ
 df = $n-1$

4.4 แบบสอบถามความคิดเห็น เป็นเครื่องมือที่วัดผลกระทบของการวิจัย วิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายด้วยการนำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของแบบสอบถาม และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วแปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้การหาค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามใช้สูตรดังนี้ (อ้างจาก ล้วน สามยศ 2536 : 269)

4.4.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X})

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} = คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ = ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

N = จำนวนคะแนนหรือจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

4.4.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรดังนี้

(อ้างจาก ล้วน สามยศ 2536 : 273)

$$S = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X = คะแนนคิบ

n = จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

4.4.3 การกำหนดมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของความคิดเห็น และเกณฑ์การแปลความหมายดังต่อไปนี้ (อ้างใน ล้วน สามยศ 2536 : 301)

มากที่สุด เท่ากับ 5 คะแนน

มาก เท่ากับ 4 คะแนน

ปานกลาง เท่ากับ 3 คะแนน

น้อย เท่ากับ 2 คะแนน

น้อยที่สุด เท่ากับ 1 คะแนน

จากนั้นจึงนำค่าเฉลี่ยน้ำหนักของแต่ละข้อมูลความดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง เหنمาระสมที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง เหنمาระสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง เหنمาระสม

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง เหنمาระสมน้อย

ค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 1.50 หมายถึง ไม่เหنمาระสม